

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

Львовъ.

Сбіота дна

Ч. 28.

26 Марця 1849.

7 Цвітна

Львівські виходять два рази на тиждень въ Сбіоті і въ Сбіоті. Ціна чверть рочна для обігаючихъ въ Редакції 1 рік, 15. кр. срѣд; для отримлюючихъ черезъ пошту 1 рік, 35 кр. срѣд; ціна по броши для обігаючихъ въ Редакції 2 рік, 30. кр. срѣд; для отримлюючихъ черезъ пошту 3 рік, 10. кр. ср. Інсераты, або донесення приватніи оутічуються по цінѣ за кожас строчко въ передбаченії по 3 кр. срѣд.

Тимчасовий законъ громадскій.

(Продолженіе.)

Міністерство уважає громади мѣщанські (Ortschaften) якъ особу моральну, а такъ має право жадати, щобъ ю розумно и ен сдѣлыванье вело забезпечене. Тому громади мѣщанські стат новитъ на нижшіхъ однотѣ въ порядку громадскому. Той законъ громадскій однакожъ по званинѣ, якъ дѣлъ або больше громада соединилася въ однѣ громади мѣщанські, если тѣн громади черезъ поблизостъ або природній отнoshенія съ собою свѣтъ стисло получени, або если одна громада сила не вѣла въ станѣ, та гарѣ поносити, котрихъ ѡдь не єї самостоателюстъ, власний звадъ своїхъ сприйти, то на концѣ ординане справами черезъ державу, приближенными вимагає.

Міністерство при сочиненію того закона старило сѧ въ вінигъ прикладательнѣ громадскій взгладомъ всѣхъ сприйти, котрї сѧ тилько самон громады вимають и за єї обрѣбъ не вимагають, кожай громадѣ призначати, а тоє право о тилько лише ограничено, ткъ того обще добро вимагає; тому громады въ своїхъ виноградахъ

справицъ найважливѣше сѧ корікати можть; во всімъ, що сѧ лише самон громады касає, въ зараджуваню своимъ маєтокъ, установленію своїй старшини, въ утримованю мѣщанської поїзї, громада сама владїє.

Громада, єсли якъ громада сдѣлывати має, має также долінностъ вѣвъ свои справы противъ кождомъ поєдинчомъ членови громадскому боронити, єсли бы ихъ народжавъ; громада якъ особа моральна, єсть несмертельна; на мѣщане помиршихъ членовъ настаютъ дроби; тому громада обовимає въ сбіотѣ такъ теперѣшне якъ и будучній поколїна. Тому громада не може мати права маєтокъ корікній, зъ котрого пожитокъ и будучній поколїна мати повиннибы, надкредити.

Рѣжителійный голосъ въ громадѣ признає міністерство не кождомъ, що въ громадѣ мешкає, але лише тимъ, котрї свѣтъ интересованій въ громадѣ, котрї що ѿміть, або що въ громадѣ значать. Справаками громадскими не орудіє цѣла громада разомъ, але лише черезъ мажкѣвъ, котрими свое завѣрнє дада, черезъ мажкѣвъ, котрими рѣчь громадскій дарє роз-

мѣти повинни, мають дотѣдченіе и сѣтъ ри-
тельными. Громада єде наилѣпше знала, котри
то сѣтъ таки ей можѣ, абы имъ могли дати
своє закѣреніе.)

(Власть въ громадѣ подѣлена меже засѣдны-
ми громадскими и меже старшиною громад-
скою; засѣдники громады (можѣ ей закѣре-
на, громадскій выѣзъ, громадскій выѣбрь) по-
становляютъ, а що тѣи постановлять, то стар-
шина громадска (надігомитель громады, вѣтъ)
приводитъ въ житѣ, выполняе.)

Зъ такихъ засадъ выходить міністерьетко въ
законѣ громадскому взгладомъ громады мѣ-
щевон; але кромѣ громады мѣщевонъ оутрано-
кала той законъ ще громадѣ выїшв або шир-
шѣ громадѣ, громадѣ покѣтковѣ. Больше
громадѣ мѣщевыхъ до кѣи єздатъ сѧ ваза-
ти въ однѣ громадѣ покѣтковѣ (*Bezirksgemeinde*);
зарядъ тон покѣтковой громады чѣвас
надѣ справами кождан поединчими мѣщевонъ гро-
мады, если тѣи спрѣки выходатъ за обрѣвъ
мѣщевонъ громады; кромѣ тон выїшон або шир-
шон покѣтковой громады постановлена въ тѣмъ
законѣ громада наївижша, наїшириша, окрѣжна (*Kreisgemeinde*), до котрон єздатъ большѣ
громадѣ покѣтковыхъ съ сконими поединчими
мѣщевими громадами въ такихъ спрѣкахъ
належати, котри за межѣ права громады по-
кѣтковой сагаютъ.

Тымъ способомъ треба доже добрѣ разроз-
нati громадѣ мѣщевыѣ одѣ громады по-
кѣтковой, а громадѣ покѣтковѣ одѣ гро-
мады окрѣжной.

То сѣтъ засады, тики міністерьетко токарни-
шили при сочиненію закона громадскаго. Законъ тон громадскій обоймае въ сѣтѣ 177. §§.

Мы въ сїѣдѹючихъ Числахъ перекодъ того
такъ важного закона разомъ съ его обясне-
ніемъ сумѣшили єздемо.)

(Продолженіе наїтѣніе.)

Зъ Черновецъ $\frac{18}{30}$ марта.

Вѣстъ въ 21 Числа „Зори“ о запаленію
мѣста Сочавы на 7. еще до того мѣщахъ
плѣнниками мадарскими и щобъ томъ много
мѣста згорѣло, не мае жадной певности. *)

Догадыванье также, що П. М. П. Малков-
скій съ бригадою въ Виковѣ Горѣшномъ для
того теперь стонть, абы Кошта, если схоже
черезъ Єлковинѣ бутѣкати, не погибти, не зда-
ется мати подѣставы, — и видити же П. М. П.
Одданившиcь одѣ границы, тѣтъ очѣкое нападѣ
генерала Бема на погранични села, абы тимъ
скорше вразъ съ ландштѣромъ першомъ ата-
кѣ могъ въ противѣ поставити.

Зъ причинѣ Кошкицѣ стонть въ рѣкихъ
Горахъ та же ѿденъ баталіонъ на залозѣ.

Сыми днами єкъ въ Черновецахъ слав-
ный герой П. Полковникъ Єланъ, и между
многими разговорами сказакъ также слово и
о Бемѣ, — же хотай непрѣатель, но одна-
ко же го почитвѣ ико здольного военачаль-
ника.

Оу наїгъ пандѣ головный непрѣатель — го-
лодъ — котрий скони ст҃денѣ рѣкѣ въ сто-
ронахъ междѣ Прѣтомъ и Днѣстромъ вже на-
ловитѣ вѣстники.

Число Христіановѣ взмигаєа зъ кождымъ
столѣтіемъ. Въ первомъ столѣтю вѣло Хри-
стіановѣ 30,000; въ III. 5 мілоновѣ; въ X.
50. міль; а нынѣ есть ихъ болѣше 300 міль.

Число Магомедановѣ субѣкае, а Жидовѣ одѣ
1800 лѣтъ нѣ прибило икѣ субѣло.

*) Вѣстъ тѣю взяла Редакція зъ „Морав-
скихъ Новинъ“ а Моравскими Новинами зъ
Єлковины тое донесено.

Одно французкое письмо приводитъ слѣдующій проглазъ, сколько кожда душа въ 5 наимѣнѣніи кольшихъ державахъ Европы рочного податка платить:

Въ Державахъ	Податокъ Зр. срѣбр.	На людоность	Выпаде на 1 душу
Въ Англіи	661,666,666 зр. 4	26,008,000	24 зр. 55 кр.
„ Франціи	479,166,666 - 4	54,000,000	13 - 48 -
„ Австріи	161,855,353 - 2	56 000,000	4 - 4 -
„ Пруссіи	88,100,000 - -	13,000,000	6 в-н 55 -
„ Россіи	184,000,000 - -	58,000,000	5 - 4 -

Всачина.

Плачъ та потѣха Рускои Матери.

(Коломыйка.)

И щожъ тово за плачъ такій,
Що смо вѣкъ зачвали?
Подгорани, Лемки, Бойки, маковинаны
Долинаны, Гдычлы!

Ой рѣска то плаче мати,
На скую сестрицу,
Що ю гонитъ зъ власной хаты,
Бездольнѣвдовицю.
Ой плаче тай нарѣкае,
Що ей дѣти родни,
Злыни слова прозывае,
Кладе за посѣдни.

За посѣдни, за негодни,
Що єкъ сынами звали,
Власновъ моковъ скон родни
Дѣмки си спѣвали.

Сѣмино головокъ склонила,
Іакъ євѣла лебѣдка,
Та рученки заломила,
Бѣданенка сиротка.

Тѣга серце ми заѣсла,
Бездѣтнажъ та мати?
Дѣтво! гдѣжесь та подѣла,
Чомъ та не видати?

Не видати не чѣвати, бани отъѣздиши ни
Іакъ къ чагарахъ коня.
Пробудися! часъ оуже вѣтати,
Зъ твердого просона.

Одъ Бессида ажъ до Бѣга,
Одъ Сана до Прѣта,
Летитъ голомъ дрѣгъ бѣдъ дрѣга.
Ажъ где Тига крѣта.

Рѣски дѣти то говорятъ,
Или сѧ зѣбѣгати,
Во Галичинѣ, где скѣтъ зоратъ,
Где ихъ плаче мати.

Громкій голосъ тѣ розлагъ та,
Бо и Левъ рыкнѣвъ грѣзно...
Гей до дѣла вразъ тѣрѣма!
Ше дла нась не позно.

Въ самъ часъ домъ намъ бѣдѣати,
На власной землицѣ
Богъ намъ бѣде помагати.
Втрѣ слезы вдовицї,

Не жориса миа мати,
Въ нацъ же лѣзна бола,
Кто бы хтѣвъ та понижати,
Горка томъ дола!!!

Лѣка зъ Р....

Господарство сельске.

Чемия и честна Газдина.

(Продолжение.)

Не жаль бо тò и повеличити са, икъ е чимъ добрымъ! О бла она цѣлою гвбою газдина: найпознѣши лагла, а найраньши встала, не дала нѣкомъ дармовати, але нѣколи и сама незмаривала годинки, все бло ду неи въ найлѣпшомъ ладѣ, а все чистенъко, кѣленъко и въ коморѣ и въ скрины и на постели и подъ постелекъ, на лавкѣ и подъ лавкою. Дитинка ей и челядинка нѣколи голодна, нѣколи обдерта, порожнѣюща нѣколи, а зъ личкомъ незапалымъ и рѣманыимъ. Нѣкто оу неи не чвбаетъ сварки икѣ пѣтого крикѣ, а такъ коли може челядкою або и дѣточками и звайшо ѿ неспокойного, рѣдко односилася спраха до ей мѣжа, она то икось лагоднѣнъко все заглядила, все полагодила.

Оукогій, каѣвка, подорожный нѣкоии нестоѧвъ оу ей порога, не одойшовъ голодныи, пра-гнѣши. Для сиротъ бла она родною матерю а ей завѣгды личко веленъко на погладъ сиротки мѣгло іа засмищти, а не разъ и горко зросило іа слезонъкою, а тогди таженъко вздихнувша покѣдала: ой! и та колись бла сиротомъ, захокай Боже кождѣ дитинкѣ одѣ сиротства! поинио коли околъ по котрой ской детиницѣ покела, але не докпо смищли іа, запоконивши сиротки потреба зъ чоловѣкъ погоднымъ, икъ бы скѣдомостю доброго дѣли буке-селина, жартовала іи: Сиротѣ нагоднѣй, напой, сиротѣ оумнѣй, розчеши, сиротѣ бѣль сорочкѣ дай, сиротѣ приголубѣй, набуан; але икъ не сладне, то букарай! Для мѣжа ского бла она дробомъ дѣшию, милѹщая и мила, во всемъ емѣ оулагла, терпеливи, да же сѣскѣ и рѣкнѣхъ соекъ бла любезною сестрою, для старшихъ, икъ бы родною детиной, а для молодшихъ материю. И икъ буго мольна?

Въ недѣлю, скато сама и ѿ неи жило, не смѣло икѣ разъ въ роцѣ хвалѣ Божї. наѣкѣ

скатю опѣтити: анѣ детинка, анѣ челядинки найменшою непотребною въ скатый часъ роботю занимати са, а о гѣлькахъ по корчинѣ жадне анѣ гадати. Она тово называли тажкою заразою молоденькои небинной дѣши, до ве-го, ѿтолько може зошпетити чоловѣкка; зал-правкою до кождого злого, якого бѣдѣ коли че-ловѣкѣ допѣтити іа може, сиродивко калѣжею, зъ котрои и найчастѣше детинки сердце непо-вѣланымъ анѣ разъ не выйде; гробомъ для не-бинности, потомъ не разъ и гробомъ для бѣд-наго отца, для нещастной матери. О! кобы то той скатый ей голосъ громомъ мѣгъ сударити въ оухѣ вѣхъ инакше постѣпенноющъ газдинъ, тай нерозѣнныхъ матерей, котрои самї до того пекла, до той шатаангской паши въ недѣлю и скато неразъ дѣты ской, найчастѣши ѿ анг-ели небинненки, икъ на зарѣзъ запрокидж-ютъ, а немогущихъ ѿ ходити, на своихъ ка-тѣвкихъ рѣкахъ заносатъ. Але не въ томъ тои конецъ ей покожности. Скатѣший Богъ зъ не-понатыхъ сдѣлъ скойхъ, такъ на цѣлый скѣтъ, такъ и на еи дѣмъ не разъ допѣкисе не однѹ сла-дость, не одно нещастье, а она нѣколи не-заквѣдае о тѣмъ, ѿ чѣмъ, ѿ безъ болѣ Божи нѣчого са не дѣе, анѣ стати іа не може и ѿ чомъ коли Божка нѣколи для человѣкка ѿскѣ немѣдного, ѿскѣ несправедливаго не допѣтитѣ; ала того то, чи ей коли бѣра, чи градѣ страшеннѣй знишили и зо слѣдомъ накѣтъ иноголѣтнѣю праценикѣ, чи то ей и найкрасиша коли одойшла хѣдѣска, чи то ей кзакъ Богъ и наймилѣшию, найдорожишю дитинкѣ, то она нѣколи не нарѣкала на Отца небинного Бога; а коли въ подѣбныхъ слѹиахъ, бѣдѣчи чвѣтвенного сердца, и горенъко на хвиликѣ заплакала, то ей горачи слезонъки нѣколи не вѣли чимъ иными, икъ толко сердечную же-ртвю, выпилююю зъ найглѣвшихъ чвѣтвѣ еи виѣтрности, зложеною на престолъ Бога От-ца за сполненѣе Его скатихъ сдѣлѣ, Его скатои коли.

(Продолжение настѣпить.)